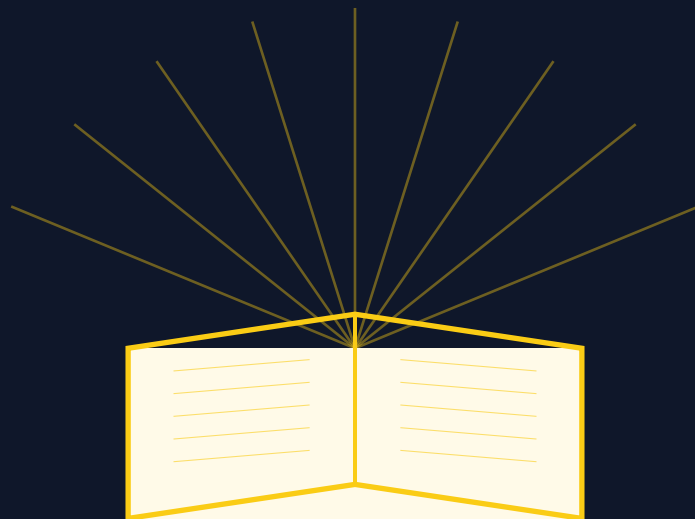

GOVORENJE U JEZICIMA

Biblijska studija o darovima Duha u ranoj Crkvi i danas

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
Kneza Branimira 18, 44010 Sisak, Hrvatska

Sadržaj

POGLAVLJE 1 Govorenje u jezicima: Kakve su njegove implikacije?	2
Novozavjetni kriteriji za glosolaliju	2
Koliko je važna glosolalija?	2
Čudesni darovi u ranoj Crkvi	3
POGLAVLJE 2 Jezici će prestati	4
POGLAVLJE 3 Strani jezici ili ekstatični izričaji?	5
Obrnuti Babel	5
Zloupotreba jezika u Korintu	6
Govornici u jezicima razumiju	6
POGLAVLJE 4 Glosolalija danas	7
Sažetak podataka istraživanja bihevioralnih znanosti o glosolaliji	7
Moguće teološke implikacije	7
Strukturna lingvistika glosolalije	7
Kako se iskustvo pokreće	8
POGLAVLJE 5 Kršćanin ispunjen Duhom	8
POGLAVLJE 6 Kristovo Kraljevstvo	9

KONTAKT INFORMACIJE

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

Mob: 098 199 4362

Email: info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Web: www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

1. Govorenje u jezicima: Kakve su njegove implikacije?

Nijedan kršćanin ne može zanemariti mnoga pitanja koja postavlja fenomenalni rast "glosolalije" ili "govorenja u jezicima". Suvremeni pentekostni pokret započeo je početkom 20. stoljeća. World Christian Encyclopedia, 3. izdanje (2020.) trenutno broji 644 milijuna pentekostalaca/karizmatika diljem svijeta. Njihovi su se redovi povećali uglavnom na štetu drugih denominacija. Sada je, posljednjih godina, karizmatički pokret duboko prodro i u povijesne protestantske crkve. Čak ni strogo čuvana područja katoličanstva nisu bila pošteđena. "Nanovorodeni" katolici koji govore u jezicima danas nisu rijetkost. Zatim, naravno, tu je i pokret "Isusovog naroda" (Jesus People) koji dovodi do karizmatičkih zajednica koje niču po sveučilišnim kampusima diljem nacije. Svi imaju zajedničku pritužbu, naime, stagnaciju i prazninu glavnih denominacija koje su ugušile djelovanje Svetog Duha u srcima vjernika. Stoga je došlo do masovnog egzodusa iz tih crkava, a također i do unutarnje pobune protiv svećenstva, dok ovi iskreni kršćani traže iskustvo stvarnosti kršćanskog života.

Istraživači Biblije (Bible Students) suosjećaju s ovim razočaranjem crkvenjaštvom. U 2. Timoteju 3:1-5 apostol Pavao je nabrojao opasna stanja u svijetu koja označavaju kraj doba. Stih 5 opisuje mase današnjih nazovikršćana: "Koji imaju obličje pobožnosti, a odrekli su se njezine sile", čemu Pavao dodaje: "i takvih se kloni." Zapravo, Istraživači Biblije bili su prvi u ovom egzodusu iz crkvenjaštva. Krajem 19. stoljeća poslušali su riječi iz Otkrivenja 18:1-4 i napustili svjetovne crkve Babilona. Skupštine Istraživača Biblije nastavljaju se formirati diljem svijeta. Svaka skupština Istraživača Biblije neovisna je i samoupravna te priznaje samo poglavarstvo Isusa Krista i nesputano djelovanje Svetog Duha u svojim srcima. Kao rezultat toga, oni doživljavaju smislenu stvarnost kršćanskog života na kraju ovoga doba. Postoje opasnosti u bijegu od kleričkog autoriteta. Kršćanski lukavi neprijatelj, Sotona, spreman je preusmjeriti i dobru stvar. Mora postojati konačni autoritet kojem se svatko, tko slobodno stoji u Kristu, može obratiti. Taj autoritet ne može biti samo unutarnje iskustvo, jer bi nas to učinilo ranjivima na Sotonu. Obeshrabrujuće je naći neke kršćane koji svoje "karizmatičko iskustvo" stavljaju iznad Svetog Pisma. Vjerujemo

da su to iznimke. Hvala Bogu, postoji apsolutni autoritet, Biblija, koja treba upravljati i regulirati svaki aspekt kršćanskog života. (2. Tim. 3:16 i 17; 2:15) Zato što smo zabrinuti, iznosimo sljedeće biblijske točke u vezi s govorenjem u jezicima.

Novozavjetni kriteriji za glosolaliju

Glosolalija, grčka riječ koja jednostavno znači govorenje u jezicima, bila je jedan od čudesnih darova (grčki: charisma) duha rasprostranjenih u Crkvi u vrijeme apostola. Mnogi smatraju da Sveti Duh ponovno čudesno daruje karizmu jezika kršćanima. Glosolalija danas općenito poprima oblik ekstatičnih, nerazumljivih izričaja. Pitanje jesu li jezici u Pismu bili ekstatični izričaji ili strani jezici bit će detaljno razmotreno u nastavku. Govorenje u jezicima u ranoj Crkvi imalo je ograničenu praktičnu vrijednost. Stoga je apostol Pavao uvidio potrebu postavljanja određenih pravila koja reguliraju korištenje ovog dara Duha u Crkvi. Ta se pravila nalaze u 1. Korinćanima 14.

Ako je suvremena glosolalija Gospodinov blagoslov, prirodno bismo očekivali da će funkcionirati u skladu s tim pravilima. U 1. Korinćanima 14:5, 27, 28, govorenje u jezicima izgrađuje Crkvu samo ako se tumači. "A ako nema tumača, neka šuti u crkvi." Primijetite iz konteksta da Pavao u ovo pravilo uključuje i govorenje i molitvu u jezicima. Ipak, danas se većina govorenja u jezicima ne tumači onako kako je to naložio Pavao. U 1. Korinćanima 14:22 stoji: "Zato su jezici za znak ne onima koji vjeruju, nego onima koji ne vjeruju." Sklonost glosolalijskih kršćana danas je impresionirati sukršćane potrebom da budu "ispunjeni Duhom". Ipak, apostol je rekao da se ovaj dar trebao koristiti prvenstveno kao znak nevjernicima. Činjenica da trenutna uporaba jezika uvelike zanemaruje ova dva osnovna novozavjetna pravila obično čini ovu verziju glosolalije sumnjivom u umovima mnogih iskrenih kršćana.

Koliko je važna glosolalija?

Zanimljivo je primijetiti kako Novi zavjet rangira važnost govorenja u jezicima. U 12. poglavlju 1. Korinćanima apostol Pavao bavi se raznolikošću djelovanja Svetog Duha. Zatim nabraja

darove Duha prema njihovoj vrijednosti za Crkvu (1. Kor. 12:28). I što nalazimo na dnu popisa? Govorenje u jezicima! Ipak, čini se da naši karizmatički prijatelji danas imaju drugačiji redoslijed važnosti, s glosolalijom na vrhu ili blizu njega. 1. Korinćanima 12:29-30 otkriva da se od svih vjernih kršćana u apostolsko doba nije očekivalo da će govoriti u jezicima. Ipak, mnogi danas smatraju da je glosolalija dokaz kršćanina ispunjenog Duhom. Neopravdana važnost koja se danas pridaje glosolaliji odražava se u članku koji je objavljen u izdanju Christianity Today od 28. veljače 1975. Članak pod naslovom "Molba nekima koji govore u jezicima" napisao je pastor koji je otvorio vrata svoje crkve "kako onima koji govore u jezicima tako i onima koji ne govore." Sljedeći citat sadrži neka od njegovih razočaranja:

"Tvrdeći da su ispunjeni Duhom poniznosti i svetosti, te su osobe izražavale suprotno. Suptilna, ali stvarna duhovna umišljenost postajala je sve očitija sve dok riječi 'ispunjen Duhom' nisu dobile žalosnu mrlju. Drugi pastori s kojima sam razgovarao imali su slična iskustva. Među onima koji govore u jezicima često postoji stav 'sveznalice' koji točno proturječi onome što svjedoče. Oni definitivno ostavljaju dojam da oni koji ne govore u jezicima nisu duhovno 'stigli', nemaju osjetljivost za tumačenje Svetog Pisma, nemaju snagu molitve koja može donijeti rezultate. Ove osobe su neosjetljive na koncept kršćanske discipline. Kod mnogih od njih ostaju navike svjetovnosti dok govorenje u jezicima cvjeta. Oni se ne daju poučavati. Opet, kompleks duhovne superiornosti diže svoju ružnu glavu. Govornici u jezicima očito vjeruju da sve znaju."

Nadamo se da su ekstremi spomenuti u ovom članku karakteristični samo za manjinu. Međutim, članak odražava nebiblijsku važnost koja se danas pridaje glosolaliji. U karizmatičkim se krugovima čuju uznemirujući komentari, poput onoga da nekarizmatički kršćani neće biti uzneseni nego će biti ostavljeni da podnesu "sedmogodišnju nevolju." Drugi je primjer sljedeći citat iz obraćanja koje je na Prezbiterijanskoj karizmatičkoj konferenciji održao George MacLeod, bivši moderator Crkve Škotske i član Doma lordova: "Samo karizmatička zajednica u svim denominacijama može čuti sve što Bog govori u ovom dobu Duha." Ponavljamo, ovo bi mogao biti stav manjine. Ipak, ti su ekstremi simptomatični za nabijenu atmosferu pristranosti

u pentekostnom i neo-pentekostnom pokretu, što ukazuje na konsenzus da su samo glosolalijski kršćani "ispunjeni Duhom." Nespremnost karizmatika da prihvate činjenicu da je govorenje u jezicima bilo najniže djelovanje Duha u Crkvi (1. Kor. 12:28) te da ne-glosolalijski kršćani mogu biti jednako "ispunjeni Duhom" (1. Kor. 12:30), baca ozbiljnu sumnju na današnju praksu kao da je rezultat djelovanja Svetog Duha.

Čudesni darovi u ranoj Crkvi

U 1. Korinćanima, poglavlja 12-14, Pavao koristi izraz "duhovni darovi" opisujući čudesne darove poput jezika i iscjeljivanja. Razotkrivajući izjavu o svrsi ovih "duhovnih darova" daje i apostol Pavao u Rimljanima 1:11: "Da vam podijelim koji duhovni dar, da se utvrdite." Primijetite izraz "da se utvrdite". Zapamtite da je Novi zavjet tada tek bio u procesu pisanja. Očito su čudesni darovi Duha bili neophodni u tom kritičnom trenutku kako bi uspostavili vjeru Crkve sve dok Biblija nije bila dovršena. Nadalje, Kristova crkva bila je novo djelovanje u Božjem planu i zahtijevala je opipljivije manifestacije svoje valjanosti. Čudesni darovi pružili su ovaj potvrdni dokaz za Crkvu na njezinom početku. Ali darovi su postali nepotrebni (1. Kor. 13:8) nakon što je Crkva uspostavljena i dovršen kanon nadahnutih spisa. Pismo je, objavljuje apostol, dovoljno "da Božji čovjek bude savršen, opremljen za svako dobro djelo." (2. Tim. 3:17)

Mora se napraviti razlika između duhovnih darova i dara Svetog Duha obećanog svim vjernicima u Djelima 2:38. Grčka riječ za dar u Djelima 2:38 je dorea, a ne charisma. Dorea je bilo kakav dar (besplatan dar), ali charisma, kada je povezana sa Svetim Duhom, označava čudesnu moć. Stoga se Djela 2:38 ne mogu koristiti kao dokaz da će svi vjernici kroz vijekove primati čudesne darove. Zanimljivo je primijetiti kako su darovi (grčki - charisma) započeli u Crkvi i kako su trebali prestati. Darove su prenosili samo apostoli, uz dvije značajne iznimke. Ove dvije iznimke dogodile su se u vrijeme kada su i židovski i poganski vjernici po prvi put primili Svetog Duha. Iako postoji samo jedno krštenje Svetim Duhom (Djela 1:5), ono je došlo na Crkvu u dva koraka od kojih su oba bila neizbrisivo obilježena čudesnom manifestacijom govorenja u jezicima. Prvo je bilo na Dan Pedesetnice, deset dana nakon Isusovog uzašašća. Učenici koji su čekali kr-

šteni su Svetim Duhom. Kako su oni ili bilo tko drugi znali da je ova jezgra Crkve primila Svetog Duha? Taj je značajan događaj neizbrisivo obilježen u povijesti fenomenom jezika koji je pratio primanje Duha. Kao rezultat toga, Židovi iz stranih zemalja, okupljeni u Jeruzalemu na blagdanu, čuli su evanđelje propovijedano na svom vlastitom jeziku. (Djela 2:1-11)

Drugi korak u krštenju Svetim Duhom dogodio se tri i pol godine kasnije. Bio je to povijesni događaj ulaska prvog poganina, Kornelija, i njegovog kućanstva u Crkvu. Ovaj je značajan događaj također bio neizbrisivo zapečaćen za povijest čudesnim darom govorenja u jezicima. (Djela 10:44-47) Djela apostolska 11:15 potvrđuju da se izlivanje Svetog Duha na Dan Pedesetnice, popraćeno jezicima, ponovilo samo prilikom obraćenja Kornelija i njegove obitelji. Djela 1:5 i Djela 11:16-17 jedina su mjesta u Pismu koja spominju krštenje Svetim Duhom. Oni ograničavaju to krštenje na Dan Pedesetnice i obraćenje Kornelija. Svi ostali biblijski izvještaji o darovima otkrivaju da oni nisu došli kao krštenje od Gospodina, već su se mogli prenijeti samo preko apostola (Gal. 3:5; Djela 4:19-21, 29-31; Djela 19:1-6). To nadalje potvrđuje Rimljanima 1:11. Kada je Pavao pisao svoju poslanicu Rimljanima, nitko od apostola još nije bio posjetio Rim. Iz Rimljanima 1:11 saznajemo da Crkva u Rimu još nije bila primila duhovne darove. To je bio jedan od razloga zašto ih je Pavao želio posjetiti - što potvrđuje da darovi nisu mogli doći samo molitvom, već samo kroz službu apostola. Šimun Mag, iako mu je apostol Petar dao čudesan dar, bio je ukoren zbog pokušaja kupnje ove apostolske moći podjeljivanja darova. (Djela 8:17-23) Kada je prestalo prakticiranje ovih darova? Prestali su kada je umrlo dvanaest apostola (koji su jedini mogli prenositi darove), a zatim su umrli i oni kojima su apostoli prenijeli darove.

2. Jezici će prestati

1. Korinćanima 13:8 suprotstavlja jezike i druge darove ljubavi, te navodi da će jezici prestati, ali ljubav nikada neće prestati. Naši karizmatički prijatelji kažu: Da, jezici će prestati kada Crkva bude uznesena s Kristom. Ali primijetite 13. stih: "A sada ostaju vjera, nada, ljubav, to troje; ali je najveća među njima ljubav." Bez obzira na to kako tumačimo stihove 9-12, stih 13 nam govori

da vjera, nada i ljubav ostaju nakon što nešto prestane. A jedine stvari koje prestaju u Pavlovom izlaganju jesu jezici i darovi iz 8. stiha. Nakon što jezici i ostali darovi iz 8. stiha prestanu, tada vjera, nada i ljubav ostaju ili se nastavljaju. Postoji vrijeme kada će vjera i nada postojati nakon što jezici i drugi darovi prestanu. Koliko dugo će trajati vjera i nada? Sve dok se Crkva ne sjedini s Kristom u prvom uskrsnuću. Tada više neće biti potrebe za njima. Vjera i nada završit će u stvarnosti našeg bivanja s Kristom. Stoga jezici moraju prestati negdje prije nego što završi povijest Crkve na zemlji.

U 1. Korinćanima 13:1-3 Pavao pokazuje da je vršenje bilo kakvog dara ili službe za Boga bezvrijedno ako nije potaknuto ljubavlju. Zatim u stihovima 4-8 nabraja sve prekrasne osobine ljubavi. U stihu 8 Pavao navodi posljednju osobinu ljubavi, "ljubav nikada ne prestaje", i koristi je kako bi nasuprot tome pokazao prolaznost darova. Stih 8 glasi: "Ljubav nikada ne prestaje: prokovanja? Uminut će; jezici? Umuknut će; spoznanje? Uminut će." Pavao se referira na čudesne darove proroštva, jezika i spoznanja u 1. Korinćanima 12, i otkriva da su oni samo privremeni. Stihovi 9 i 10 - "Jer djelomično poznajemo i djelomično prorokujemo. A kada dođe ono što je savršeno, tada će se ukinuti ono što je djelomično." Neki pentekostalci primjenjuju ovu frazu "kada dođe ono što je savršeno" na Isusov povratak po svoju Crkvu. Ali obratite pozornost na ove dvije točke. (1) Grčka riječ za "ono" definitivno je bezlična zamjenica koja se ne može odnositi na osobnost. (2) Cjelokupna konstrukcija ovog stiha u grčkom jeziku definira rast od djelomičnog ili nepotpunog do savršenstva ili cjelovitosti, a ne povratak ili dolazak nečega što je već savršeno. Grčka riječ koja je ovdje prevedena kao "savršeno" često se na drugim mjestima u Novom zavjetu prevodi kao "potpuno". Naše savršenstvo prilikom naše uskrsne promjene spominje se izrazom: "kada dođe ono što je savršeno." Čak su i čudesni darovi spoznaje i proroštva u ovom životu samo djelomični ili nepotpuni u usporedbi s potpunom ili savršenom spoznajom i vizijom vječnosti koja će biti naša kada se sjedinimo s Kristom. Stihovi 9 i 10 pokazuju kontrast između ovog života i vječnosti.

Zatim u stihovima 11 i 12, Pavao pravi kontrast između djetinjstva i zrelosti u Crkvi svog vremena i označava jezike kao znak djetinjstva. Stih 11 - "Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete,

razmišljao sam kao dijete, sudio sam kao dijete; a kad sam postao čovjek, odbacio sam ono što je djetinjte." Ovdje možemo zaključiti da Pavao povezuje jezike sa stadijem djetinjstva u Crkvi. To je potvrđeno i paralelnom Pavlovom izjavom u 1. Korinćanima 14:19 i 20 gdje se Pavao na one koji u Crkvi govore u jezicima, bez tumačenja, odnosi kao na djecu u njihovom razmišljanju. I iako je Crkva trebala izaći iz svoje dječje faze darova, zrelost sada samo je letimičan pogled na savršenstvo koje ćemo dobiti prilikom naše uskrsne promjene. Stih 12 - "Jer sada [čak i u zrelosti] vidimo kroz zrcalo, zamagljeno; a tada ćemo licem u lice; sada poznajem djelomično; a tada ću spoznati kao što sam i sam spoznat." Stih 13 - "A sada ostaju vjera, nada, ljubav, to troje; ali je najveća od njih ljubav." Nakon što prestane dječja faza jezika i drugih čudesnih darova, razvojne kvalitete duha, vjera, nada i ljubav, održavat će Crkvu sve do njezine uskrsne promjene na kraju vijeka. Te su kvalitete trajnije prirode, što Crkvi omogućava da izdrži iskušanja i zamke ovoga doba. Ponovno primijetite da vjera, nada i ljubav iz 13. stiha traju i nakon što nešto prestane. A jedino što prestaje u 1. Korinćanima 13 jesu jezici i ostali darovi spomenuti u 8. stihu. Dakle, postoji razdoblje u kojem će vjera i nada nastaviti postojati nakon što jezici i drugi darovi prestanu. Neki primjenjuju stihove 9-12 iz 1. Korinćanima 13 na dovršetak Biblije. Misao koja je izražena je da je Crkva djelomično znala i djelomično prorokovala (stih 9) sve dok ne dođe ono što je savršeno; to jest, dok Biblija konačno ne bude potpuna (stih 10). Tada je dječja faza darova gotova (stih 11). Ali čak i posjedovanje cjelovite Biblije je tek djelomično znanje u usporedbi s uskrsnom promjenom (stih 12). Bez obzira na zasluge ove primjene 1. Korinćanima 13:9-13, ovoliko je sigurno, darovi se spominju u knjizi Djela apostolskih i 1. Korinćanima. Tragovi darova nalaze se u ranijim poslanicama Rimljanima, Galaćanima, Efežanima. Međutim, o njima nema spomena u kasnijim poslanicama 1. i 2. Timoteju, Titu, 1. i 2. Petrovoj te Ivanovim poslanicama. To je značajno. Novozavjetni spisi se već šire. Doktrinarne istine, te trajne milosti vjere, nade i ljubavi ono su na čemu apostoli potiču Crkvu da se temelji, a ne na iznimnim darovima. Jezici prorokovani u 1. Korinćanima 13:8 već su bili u procesu prestanka u apostolsko doba, jer više nisu bili potrebni kao pomoć za uspostavu rane crkve.

3. Strani jezici ili ekstatični izričaji?

Većina glosolalista slaže se da se govorenje u jezicima zabilježeno u Djelima 2:6-11 odnosi na govorenje stranim jezicima, kao što stihovi 8-11 jasno navode. Kada su učenici primili Svetog Duha na Pedeseticu, govorili su stranim jezicima. Kakav je bio rezultat? Židovi, okupljeni u Jeruzalemu iz mnogih zemalja, čuli su evanđelje na svojim vlastitim jezicima. Danas govorenje u jezicima nije na stranim jezicima. Umjesto toga, ono poprima oblik ekstatičnih, nerazumljivih izričaja. Tvrdi se da se govorenje u jezicima o kojem se raspravlja u poglavljima 12-14 Prve poslanice Korinćanima ne odnosi na strane jezike iz Djela 2:6-11, već na ekstatične izričaje.

Obrnuti Babel

Nerazumljivi ekstatični izričaji promašuju osnovnu biblijsku logiku za dar jezika. Govorenje na stranim jezicima bio je obrnuti Babel. Postanak 11:1-9 otkriva da su, dok se ljudska rasa ponovno naseljavala nakon Noinog potopa, svi još uvijek govorili jednim jezikom. Umjesto da migriraju diljem zemlje, čovječanstvo se, otuđeno od Boga, koncentriralo na izgradnju grada Babela s njegovom kulom koja bi dosezala do neba. Kakav bi to bio spomenik ujedinjenoj ljudskoj sposobnosti. Ali iz Božje perspektive, to je bio spomenik jedinstvu grešnog čovjeka za izvođenje svake zle mašte (Post. 11:5; Rim. 1:21). Za njihovu vlastitu vječnu dobrobit bilo je bolje da budu raspršeni kako bi se minimalizirao kvasni učinak grijeha jednih na druge. Da bi to postigao, Bog im je "pobrkao njihov [jedan] jezik, da ne razumiju jedan drugome govor." (Post. 11:7) Ovo je bio početak raznolikosti jezika. Postavši jedni drugima strancima, rezultat je bila njihova migracija diljem zemlje. Za čovjeka je bilo štetno da živi zajedno u svom grešnom stanju.

Slika se promijenila kada je Isus umro kako bi otkupio grešnog čovjeka. Ova radosna vijest (riječ "Evanđelje" znači "radosna vijest") sada je bila spremna biti objavljena cijelom svijetu. Ali postojala je jezična barijera. Bog je darom jezika premostio jezičnu barijeru stvorenu u Babelu. Sada se ova poruka pomirenja mogla objaviti svim narodima. Vjerni su kršćani evangelizira-

li rimski svijet pomoću dara jezika, sposobnosti govorenja stranim jezicima, sve dok nije bilo dovoljno kršćana koji bi provodili to svjedočanstvo kroz manje čudesna djelovanja Svetog Duha. Cijela ova biblijska logika o Babelu, i Babelu premoštenom za objavu evanđelja, je izgubljena ako je govorenje u jezicima niz nerazumljivih slogova. Ako je dar jezika danas ekstatično izražavanje, kakav je to gubitak. Jer, kako je primijetio Harold Lindsell u članku u Christianity Today, "ne postoji poznat slučaj u kojem je misionar primio dar govorenja jezika skupine koju je želio dosegnuti. Misionari su uvijek morali učiti govoriti potrebne jezike na teži način."

Zloupotreba jezika u Korintu

Korisno je razumjeti zašto je Pavao morao ući u ovu problematiku o jezicima u 1. Korinćanima 14. Korint je bio trgovačko središte Grčke. Velik dio trgovine između Rima i Istoka prolazio je kroz njegove luke. Posljedično tome, bio je to grad mnogih različitih nacionalnosti. Dar jezika (stranih jezika) bio je prevladavajući među braćom u Korintu kako bi im pomogao u svjedočenju evanđelja tolikim raznolikim nacionalnostima. 1. Korinćanima 14:19-20 otkriva da su braća u Korintu zloupotrijebila taj dar. Bili su djetinjasti u korištenju jezika. Kao mala djeca s novom igračkom, htjeli su se pokazati. Na svojim su crkvenim bogoslužjima opominjali u jezicima (stih 23) i molili u jezicima (stihovi 14-16) bez ikakvog tumačenja. To nikoga nije izgrađivalo (stih 5). Stoga Pavao upućuje ukor: "Ali u crkvi više volim reći pet riječi svojim razumom, da i druge poučim, nego deset tisuća riječi u nepoznatom jeziku. Braćo, ne budite djeca..." (1. Kor. 14:19-20) Primijetite izraz "da svojim glasom i druge poučim." To implicira da je, kada je govorio razumljivim jezikom, poučavao sebe, i "druge također." S druge strane, ako je govorio u jezicima (stranim jezicima), on je poučavao samo sebe. Misao je da je on, čak i kada je govorio u jezicima, razumio ono što je govorio. To, naravno, nije slučaj s današnjim ekstatičnim izričajima, gdje govornik u jezicima ne razumije što govori.

1. Korinćanima 14:9-11 pruža još jedan dokaz da Pavao govori o stranim jezicima, a ne o ekstatičnim izričajima. Baveći se problemom jezika, Pavao je rekao: "Tako i vi: ako jezikom ne izgovorite [racionalne zvukove] riječi koje se lako razumiju [zajednički jezik], kako će se znati što je rečeno?"

Jer ćete govoriti u vjetar [uzalud]. Ima valjda toliko [artikuliranih] vrsta glasova na svijetu... i nijedan od njih nije bez značenja [svaki nacionalni jezik ima svoje zasebno značenje]. Ako dakle ne znam značenje glasa, bit ću onome koji govori barbar [stranac] i onaj koji govori bit će barbar meni." Pavao jasno kaže da bi nepoznati glas ili jezik zvučao kao strani jezik. Logika iz 1. Korinćanima 14:9-11 jedino je smisljena ako su jezici strani jezici, a ne ekstatični izričaji.

Govornici u jezicima razumiju

Suvremeni glosolalisti ne razumiju vlastite ekstatične izričaje. Međutim, oni koji su posjedovali dar jezika u Korintu razumjeli su ono što su govorili, kao što je prikazano u 1. Korinćanima 14:5: "Jer veći je onaj koji prorokuje od onoga tko govori jezicima, osim ako [govornik] ne tumači, da bi se crkva izgrađivala." U 1. Korinćanima 14 Pavao se bavi zluporabom dara jezika; i ovdje, na početku poglavlja, postavlja osnovno pravilo za govorenje u jezicima. Govornik u jezicima bi sam trebao prevoditi/tumačiti, a ne netko drugi. Niti je to rijetka iznimka da jedna osoba ima dar govorenja u jezicima i dar tumačenja. Pavao ovdje postavlja osnovno pravilo, da su oni koji su u apostolsko doba govorili u jezicima razumjeli što govore i to su trebali prevesti na zajednički jezik Crkve. Neki su bili toliko ponosni na svoj dar da su govorili u jezicima i nisu ga objašnjavali. Ali Pavao kaže: prevedite si to sami. Stihovi 27 i 28 proširuju temeljno pravilo iz 5. stiha. "Ako tko govori tuđim jezikom, neka to čine dvojica, ili najviše trojica, i to redom; i neka jedan tumači. A ako nema tumača, neka šuti u crkvi; a neka govori sebi i Bogu." (1. Kor. 14:27-28) U tom posljednjem smislu Pavao kaže: "Onaj tko govori tuđim jezikom izgrađuje samoga sebe." Primijetite da je u jezicima smio govoriti samo po jedan. Također, "neka jedan tumači" - bilo govornik ili netko drugi. "A ako nema tumača, neka šuti." To dokazuje da je onaj koji je govorio u jezicima unaprijed znao kojim će jezikom govoriti i da li je prisutan prevoditelj tog jezika. 1. Korinćanima 14:14-17 pokazuje da osoba koja se moli i pjeva u nepoznatom jeziku može i treba ga prevesti u riječi razumijevanja. "Jer ako se molim u nepoznatom jeziku, moj se duh moli, ali je moj razum besplodan. Što onda? Molit ću se u duhu, a molit ću se i razumom... Inače, ako blagoslivljaš u duhu, kako će onaj koji zauzima

mjesto neka reći Amen na tvoje zahvaljivanje, kad ne razumije što govoriš? Jer ti doista dobro zahvaljuješ, ali onaj drugi se ne izgrađuje.”

4. Glosolalija danas

Ako dar jezika nisu bili ekstatični izričaji i ako je dar jezika prestao nedugo nakon smrti apostola, onda kako objašnjavamo fenomen jezika u obliku ekstatičnih izričaja danas? Zanimljivo je primijetiti da glosolalija nije fenomen ograničen samo na kršćanstvo. Poganske religije diljem svijeta padaju u mahnitanje jezicima. To se odražava u članku u *Journal of the American Scientific Affiliation* pod naslovom "Etnološka studija glosolalije" Georgea J. Jenningsa, u ožujku 1968. Jennings primjećuje da se glosolalija prakticira među sljedećim nekršćanskim religijama svijeta: kult Peyote među sjevernoameričkim Indijancima, Haida Indijanci s pacifičkog sjeverozapada, Šamani u Sudanu, Shango kult na zapadnoj obali Afrike, Shago kult na Trinidadu, Vodoo kult na Haitiju, Aboridžini Južne Amerike i Australije, aboridžinski narodi subarktičkih regija Sjeverne Amerike i Azije, Šamani na Grenlandu, Dajaci s Bornea, Zor kult iz Etiopije, sibirski šamani, Chaco Indijanci iz Južne Amerike, Curanderosi s Anda, Kinka u afričkom Sudanu, Thonga šamani iz Afrike te tibetanski redovnici. Zsigurno ne bismo pripisali glosolaliju u tim neznabožačkim religijama djelu Svetog Duha. Bihevioralni znanstvenici proveli su opsežna istraživanja o glosolaliji i većinom se slažu da nadnaravne sile nisu nužne za objašnjenje njegov postojanja.

Sažetak podataka istraživanja bihevioralnih znanosti

Glosolalija je drevan i raširen fenomen većine društava, koji se najčešće događa u vezi s religijom. Može se pojaviti kao dio šireg stanja histeričnih, disocijativnih ili transnih stanja, ili se može pojaviti potpuno samostalno. Nije nužno povezana s određenim tipovima osobnosti. Glosolalija može biti devijantno ponašanje uslijed nenormalnosti uma, ili može biti normalno očekivano ponašanje, ovisno o društvenom i kulturnom okruženju. To je oblik djelomično razvijenog govora u kojem se misaono-govorni aparat

osobe koristi za niz unutarnjih mentalnih funkcija. Može biti oblik zdrave regresije u službi ega, što vodi do kreativnijih načina života.

Moguće teološke implikacije

U raspravi postoji obilje razumnih informacija koje nam daju nacrt mentalnih, društvenih i kulturnih konteksta u kojima glosolalija može biti, i biva, proizvedena. Stoga ne moramo prizivati ni božanske ni đavolske nadnaravne sile kako bismo objasnili ili opravdali postojanje i funkciju glosolalije. Međutim, činjenica da imamo razuman znanstveni okvir za objašnjenje i razumijevanje ovog ponašanja ne mora nužno umanjiti njegovu važnost ili vrijednost za pojedinca ili vjersku skupinu. Glosolalija može biti korisna i vrijedna kao medij duhovne vježbe za sljedbenika. Možda je najvažnija razlika koju bi trebalo napraviti razlika između uzroka i posljedice. Glosolalija nije 'uzrokovana' nadnaravnim silama. Međutim, glosolalija može biti 'posljedica' uključenosti u duboko i smisleno duhovno obožavanje. Glosolalija ne mijenja ljude čudesno u nadnaravnom smislu, ali sudjelovanje u glosolaliji kao dijelu šire društvene i osobne predanosti može igrati važnu ulogu u promjeni smjera u životima sudionika. Glosolalija je neobičan obrazac aberantnog govora. Naš pregled trenutnih istraživačkih podataka pruža novi izvor informacija za proučavanje fenomena glosolalije. Ona je objava svjesne povezanosti između unutarnjeg govora i vanjskog govora. Značenje i funkcija glosolalije blisko su povezani s njenim društvenim i kulturnim kontekstom.

Strukturalna lingvistika glosolalije

Nedavno je napravljen niz studija na glosolalistima s američkog engleskog govornog područja. Čini se da su razlike posljedica činjenice da glosolalijski govor ima različite stupnjeve organizacije. Neke su glosolalije vrlo loše organizirane i sastoje se od tek nešto više od roktanja i jedva formiranih zvukova, dok su druge glosolalije visoko organizirane u sustavni niz samoglasnika i suglasnika. Lingvisti sugeriraju da glosolalisti razvijaju svoj govor od loše formirane strukture do 'uvježbanog' i 'uglađenog' glosolalijskog govora. Kvaliteta glosolalije ovisi donekle o stupnju razvoja glosolalije. Glosolalija je sastavljena

od osnovnih govornih elemenata materinjeg jezika govornika. Glavna razlika sastoji se u nedostatku organizacije osnovnih samoglasnika i suglasnika u elemente neophodne za razumljiv govor. Elementi govora kao što su pauze, udisaji, intonacije itd., uvelike su smanjeni ili promijenjeni. Tako glosolalijski govor teži da slični ranim govornim kvalitetama male djece prije nego što organiziraju sve različite dijelove jezika odraslih. Zaključci lingvisti su da glosolalija ima karakteristike djelomično formiranog jezika, dok joj nedostaju određeni zahtjevi pravog jezika. Doista, mnoge kvalitete glosolalijskog govora nalaze se u govoru male djece. Netko bi mogao sugerirati da se čini da glosolalijski govor predstavlja povratak ranom načinu govorenja, u kojem se govor i zvuk koriste u svrhe koje nisu samo komuniciranje misli.

Kako se iskustvo pokreće

John P. Kildahl u svojoj knjizi *The Psychology of Speaking in Tongues* dodatno objašnjava kako se glosolalija pokreće: Tipično nakon uobičajenog večernjeg crkvenog bogoslužja, zainteresirani članovi zajednice pozvani su da ostanu u crkvi kako bi razgovarali o daru jezika. Vođa potiče ljude da 'prime' ovu sposobnost idući od jednoga do drugoga polažući ruke na glavu svake osobe. 'Ponovi za mnom ono što ja kažem, a zatim nastavi govoriti jezikom koji će ti Gospodin dati.' Netko bi mogao izgovoriti nekoliko slova, govoriti dvije ili tri minute... Kad jednom ovlada ovom sposobnošću, osoba ju zadržava i može tečno govoriti kad god to poželi. Nije važno je li osoba sama ili u grupi kolega glosolalista. Iskustvo donosi mir, radost i unutarnji sklad. Glosolalisti to vide kao uslišenu molitvu, sigurnost o božanskoj ljubavi i prihvaćanju. O tome se govori kao o 'izravnom i osobnom susretu sa Svetim Duhom.' Kako danas objašnjavamo jezike? Kao što je navedeno, govorenje u jezicima prakticira se u mnogim neznabožičkim religijama diljem svijeta i danas. Ovo sasvim sigurno nije djelo Svetog Duha. Možda su znanstvenici bihevizma u pravu kada kažu da velik dio govorenja u jezicima ima prirodno objašnjenje. Međutim, ovo se daje primijetiti - kada osoba doživi jezike, ona je apsolutno uvjerenjena u biblijsku ispravnost svog iskustva i u ispravnost svojih doktrinarnih vjerovanja. Dok jezici možda nisu izravno uzrokovani od strane Sotone, on ih

ipak može iskoristiti kao učinkovito sredstvo za skretanje iskrenih kršćana s pravog puta. Znakovi kraja svijeta bit će djelovanje Sotoninih fenomenalnih obmana u Crkvi (Mat. 24:2 i 24; 2. Sol. 2:9-11).

5. Kršćanin ispunjen Duhom

Sretni smo što se naši karizmatski prijatelji odvajaju od duha nominalizma u crkvama. Međutim, obeshrabruje kada vidimo kako im njihova preokupacija naizgled čudesnim otima mogućnost da "promatraju slavu Gospodnju" "nepokrivenog lica" koja dolazi proučavanjem i razumijevanjem "Riječi Božje." U vezi sa stvaranjem Zemlje, Postanak 1:2 kaže da je "...Duh Božji lebdio nad vodama." Djelovanje Svetog Duha u stvaranju, iako moćno, bilo je mehanička funkcija; dok djelovanje Svetog Duha u kršćaninu nije mehaničko. Rimljanima 8:11 kaže: "A ako li Duh onoga koji je Isusa uskrisio od mrtvih prebiva u vama... oživit će i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama." Rad Svetog Duha u našim tijelima moćan je jer je daleko više od pukog mehaničkog. On se mora boriti s našom slobodnom voljom (2. Kor. 10:4-5; Gal. 5:16-17). Prava snaga Duha ne pokazuje se time što on preuzima kontrolu nad kršćaninom i mehanički uzrokuje da govorni organi proizvode zvukove nerazumljive čak i govorniku. Veća snaga se pokazuje u sposobnosti Duha da dnevno i iz sata u sat apelira na našu slobodnu volju da se u potpunosti odrekemo sebe, samovolje, ponosa, sebičnih ambicija, gnjeva, sebičnosti, nečistoće, zavisti, ljubomore itd. Umjesto toga, Duh djeluje zajedno s našom voljom da u nama razvije "plod Duha koji je ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, vjera, krotkost, uzdržljivost." (Gal. 5:22-23)

Kršćanin ispunjen Duhom ne pršti neprestano emocionalnom radošću. Ali on će posjedovati unutarnju radost koja je plod Duha, iako bi to s vremena na vrijeme moglo biti pomiješano s boli i tugom (1. Petr. 1:6-7). Isus, naš uzor, imao je ovu unutarnju radost (Hebr. 12:2-3), a ipak je bio nazvan "čovjek boli, vičan bolestima." (Iza. 53:3). Kršćanina ispunjenog Duhom malo zanimaju molitve za čudesno izbavljenje od boli, bolesti, kušnji, tuge, progonstva. Sazrio je do spoznaje da Gospodinov način obično nije uklanjanje, već snaga da se to iskustvo podnese ili iz-

drži (1. Kor. 10:13). Općenito, nezrelom kršćaninu je potrebno čudesno izbavljenje, jer nije sposoban izdržati to iskustvo. Dok zreom kršćaninu treba samo pomoć Gospodnja i on je spreman izdržati ili podnijeti iskustvo zbog uvida Duha koje će iz njega prikupiti. Sjetite se Gospodinovog odgovora na Pavlovu tri puta ponovljenu molitvu za uklanjanje njegove tjelesne patnje: "Dosta ti je moja milost: jer se moja snaga usavršuje u slabosti... jer kad sam slab, onda sam jak." (2. Kor. 12:7-10) Primijetite da kršćanin kroz djelujuću snagu Duha upoznaje pravu Kristovu moć upravo u slabosti, a ne u uklanjanju slabosti. Kroz snagu Duha kršćanin u svojoj slabosti postaje jak. Kad bi nebo uvijek bilo bez oblačka i ocean bez mreškanja, vjernik ne bi tako dobro upoznao Boga s kojim ima posla. Kršćanin ispunjen Duhom ponizno je zabrinut za svoju braću. Mnogi se kršćani žale da njihovi karizmatički prijatelji zvuče kao mala djeca s novim igračkama. Kako se samo ponose i hvale svojim mehaničkim čudesima. Ali čime se hvalio apostol Pavao? Hvalio se onim što se tiče njegovih slabosti (2. Kor. 11:30). Pavao se ponosio slabošću jer su mu njegove slabosti omogućavale da po djelovanju Duha suosjeća s braćom u njihovim slabostima. Najzreliji sveci, u kojima nalazimo najdublje simpatije, su oni koji su prošli kroz oganj nevolja i pritom se ispravno u tome uvježbali. Tek nakon godina rasta poslije Pedesetnice apostoli su mogli napisati opažanja puna Duha: "Bog je ljubav; i tko u ljubavi prebiva, u Bogu prebiva, i Bog u njemu." (1. Ivanova 4:16-17). Trebalo bi biti posve jasno da je "plod Duha" (rast kršćanskih milosti) veće vrijednosti od trenutno podarenih "darova Duha."

6. Kristovo Kraljevstvo

Jedna misao jasna je kroz cijelu Bibliju: Bog nije pokušavao obratiti cijeli svijet od vremena Isusove smrti, radi samo s nekolicinom u specifičnu svrhu. O Kristovim sljedbenicima se govori kao o malom stadu (Luka 12:32). Oni će dijeliti s Kristom kada on uspostavi svoje kraljevstvo za blagoslov svih (1. Kor. 6:2; Otk. 20:4). Isusove riječi iz Marka 4:11-12 pokazuju da Bog trenutačno nije zainteresiran za obraćenje većine čovječanstva. Biblija je napisana u prisposobama, tamnim izrekama, simbolima, tako da se ne može lako ra-

zumjeti. Zašto? Zato da se većina ne bi trudila i, posljedično tome, da se ne bi obratila. Tijekom kršćanskog doba, Gospodin obraća samo nekolicinu, "malo stado", koji ustrajnošću u dobrim djelima traže slavu, čast i neraspadljivost (Rim. 2:7). Nakon Kristova povratka, ova će klasa vjernika biti ujedinjena s njim, a zatim će započeti obraćenje svijeta (Otk. 22:17). Ovaj redoslijed poziva crkve potvrđen je i u Djelima apostolskim 15:14-17: Bog je isprva pohodio pogane kako bi iz njih uzeo narod za svoje ime [crkva]. Zatim se opet podiže Davidov šator (Kristovo Kraljevstvo) kako bi ostatak ljudi tražio Gospodina.

Za Isusa se kaže da je dao samoga sebe kao otkupninu za sve da bude posvjedočeno u svoje vrijeme (1. Tim. 2:6). Pravo vrijeme za ostatak čovječanstva da shvati otkupninu još je u budućnosti. Budući da je ogromna većina ljudske rase otišla u grobove ne čuvši niti razumjevši otkupninu, kraljevstvo će zahtijevati uskrsnuće mrtvih (Ivan 5:28). Svi će uskrsnuti. Prvo "oni koji su činili dobro" (klasa crkve) u duhovni život. Zatim će uslijediti uskrsnuće svih preostalih ljudi na "uskrsnuće suda." Grčka riječ *krisis* zapravo označava ključno vrijeme testiranja (kušnje). Kriza ili kušnja za crkvu je u ovom sadašnjem životu, ali krizno vrijeme preostalog dijela čovječanstva bit će pri uskrsnuću u kraljevstvu. To prosvjetljenje istinom (Ivan 1:9) zahtijevat će buđenje iz mrtvih za većinu čovječanstva. Zašto je klasa crkve prva izabrana? To se može ilustrirati plemenitim radom Anonimnih alkoholičara (AA). Alkoholičar će često prihvatiti pomoć od bivšeg alkoholičara jer zna da ga ta osoba može razumjeti u agoniji kroz koju prolazi. Kad čovječanstvo izađe iz groba u Kristovom Kraljevstvu, oni će biti obaviješteni o svom otkupljenju pod vladavinom Isusa Krista i njegove crkve. Crkva će znati točno kako ući u njihove probleme! Zašto? Zato što su i oni nekad bili grešnici. Većina će rado prihvatiti upute, discipliniranje i njegu koji su potrebni za prolazak njihovog suđenja za vječni život. I obnovljeni svijet će rado prihvatiti poziv "da uzmu vodu života badava." (Otkrivenje 22:17)

POSEBNA PONUDA

Božanski plan vjekova

Ključ za razumijevanje Biblije

Za iscrpnije proučavanje Božjeg plana, preporučujemo *Božanski plan vjekova*. Mnogi ga hvale kao ključ za razumijevanje Biblije. To je tematski pregled, stih po stih, Božjeg plana za sve ljude, od Edena do vječnosti. Uključuje i kartu na rasklapanje – vizualnu ilustraciju biblijskih vremenskih razdoblja u razvoju Božjeg plana za sve. "Zapiši viziju i učini je jasnom na pločama, da je svatko može tečno čitati."

Knjigu od 360 stranica mekug uveza nudimo Vam BESPLATNO. Besplatno PDF preuzimanje dostupno je na: www.bibletoday.com/free_downloads.htm.

STUDIJE U SVETOM PISMU (Komplet od 7 svezaka):

- **BOŽANSKI PLAN VJEKOVA** – Pregled Božjeg plana restituta: Cilj povratka Gospodina.
- **VRIJEME JE BLIZU** – Ispituje biblijsku kronologiju i vremenska proročanstva. Identificira Antikrista.
- **NEKA DOĐE KRALJEVSTVO TVOJE** – Danielova proročanstva i Kraljevstvo blagoslova za sve.
- **BITKA ZA ARMAGEDON** – Pad sadašnjeg poretka i blagoslovi Kraljevstva; Matej 24.
- **POMIRENJE IZMEĐU BOGA I ČOVJEKA** – Isusova "Otkupnina za sve" i Kristovo djelo pomirenja.
- **NOVO STVORENJE** – Zakoni, dužnosti i nade Kristovih sljedbenika koji će izliječiti svijet.
- **SJENE ŠATORA BOLJIH ŽRTAVA** – Tipično značenje starozavjetnih životinjskih žrtava.

NARUDŽBE I BESPLATNE PUBLIKACIJE:

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

Mob: 098 199 4362

Email: info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Web: www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com